

คำนำ

กระเจี๊ยบเขียว ที่เป็นพืชผักเศรษฐกิจที่สำคัญในปัจจุบัน และคาดว่าจะมีความสำคัญต่อไปในอนาคตอันยาวนาน เนื่องจากเป็นพืชผักที่เป็นสินค้าส่งออกในรูปแบบของผักสด ผักแช่แข็ง รวมทั้งผักดองกระป๋อง จากข้อมูลการส่งออกพบว่ากระเจี๊ยบเขียวมีปริมาณและมูลค่าการส่งออกสูงขึ้นเป็นลำดับ การส่งออกในปัจจุบัน คุณภาพของผลผลิตเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่นั้น ได้ระบุคุณภาพของกระเจี๊ยบเขียวที่ต้องการว่า จะต้องมียอดเย็บเขียวเข้ม ลักษณะผักห่าเหลี่ยมความยาว 7-10 ซม. อ่อนนุ่มเป็นต้น นอกจากนั้นลักษณะพันธุ์ที่เกษตรกรต้องการ ยังควรจะมีลักษณะต้นเตี้ย เพื่อง่ายต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต ด้านทานต่อโรคและแมลง มีการเจริญเติบโตดี ให้ผลผลิตสูงเป็นต้น ลักษณะของพันธุ์ดังกล่าว นับว่าเป็นปัญหาอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากสายพันธุ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าต่างประเทศและเกษตรกรได้ กล่าวคือพันธุ์กระเจี๊ยบเขียวที่ปลูกเป็นการค้าในปัจจุบัน ยังไม่มีพันธุ์ใดที่มีคุณสมบัติที่ดีพอเพื่อการส่งเสริมปลูกเป็นการค้าได้ โดยเฉพาะพันธุ์ที่มีความต้านทานต่อโรคเส้นใบเหลืองอันเกิดจากเชื้อไวรัส และมีคุณภาพตามที่ประเทศคู่ค้าต้องการรวมถึงการมีทรงต้นเตี้ย ผลผลิตสูง ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งต่อระบบการปลูกกระเจี๊ยบเขียวเพื่อการส่งออกของประเทศไทย เมื่อ 17 สิงหาคม 2543 ได้มีการสัมมนาเรื่องปัญหาไวรัสในกระเจี๊ยบเขียว ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สรุปได้ว่า ถ้ายังไม่สามารถหาพันธุ์ที่มีความต้านทานไวรัส และมีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการส่งออกได้ ประเทศไทยจะไม่สามารถผลิตพืชชนิดนี้ได้อีกต่อไปจึงนับว่าเป็นเรื่องจำ เป็นและเร่งด่วนอย่างยิ่งที่ จะต้องมีการพัฒนาพันธุ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้พืชชนิดนี้เป็นพืชที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงพันธุ์กระเจี๊ยบเขียวให้มีลักษณะที่เหมาะสมต่อการส่งออก และต้านทานโรคเส้นใบเหลืองอันเกิดจากเชื้อไวรัส